

C/2024/540

8.1.2024

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 6 września 2023 r. w sprawie T-335/22, wniesione w dniu 16 września 2023 r. przez Tigrana Khudaverdyana

(Sprawa C-704/23 P)

(C/2024/540)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Tigran Khudaverdyan (przedstawiciele: F. Bélot i T. Bontinck, adwokaci, i M. Brésart, adwokat)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 6 września 2023 r., wydanego w sprawie T-335/22, w tym w zakresie, w jakim Sąd obciążył wnoszącego odwołanie jego własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Radę;
- przejęcie sprawy do rozpoznania co do istoty i stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji w zakresie, w jakim umieszczono w nich i utrzymano nazwisko wnoszącego odwołanie w wykazach załączonych do wspomnianych aktów, a mianowicie:
 - a) decyzji Rady (WPZiB) 2022/429 z dnia 15 marca 2022 r. zmieniającej decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2022, L 87 I, s. 44), a także rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/427 z dnia 15 marca 2022 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. 2022, L 87 I, s. 1);
 - b) decyzji Rady (WPZiB) 2022/1530 z dnia 14 września 2022 r. zmieniającej decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2022, L 239, s. 149), a także rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/1529 z dnia 14 września 2022 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. 2022, L 239, s. 1);
 - c) decyzji Rady (WPZiB) 2023/572 z dnia 13 marca 2023 r. zmieniającej decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2023, L 75 I, s. 134), a także rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2023/571 z dnia 13 marca 2023 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2023, L 75 I, s. 1);
- zasądzenie, na podstawie art. 268 TFUE, zadośćuczynienia za szkodę niemajątkową, jaką poniósł on w następstwie przyjęcia tych aktów;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Wnoszący odwołanie jest zdania, że Sąd naruszył prawo przy wykładni i stosowaniu kryterium zawartego w art. 2 ust. 1 lit. g) decyzji 2014/145/WPZiB, dotyczącego pojęcia wiodącego przedsiębiorcy (i), a także pojęcia istotnego źródła dochodów dla rządu (ii). Sąd naruszył również prawo przy ocenie związku między celami środków ograniczających a indywidualnym zachowaniem wnoszącego odwołanie (iii).
2. Wnoszący odwołanie jest zdania, że Sąd naruszył zakres swojej kontroli sądowej, zastępując własną oceną i własnym rozumowaniem ocenę i rozumowanie zawarte w uzasadnieniu spornych decyzji przyjętych przez Radę.

3. Wnoszący odwołanie jest zdania, że Sąd naruszył prawo poprzez błędną ocenę podniesionego przed Sądem zarzutu dotyczącego naruszenia zasady proporcjonalności, ponieważ pomylił odpowiedniość spornych decyzji do realizacji celów zamierzonych przez środki z ich proporcjonalnością sensu stricto.
 4. Wnoszący odwołanie jest zdania, że Sąd naruszył prawo przy ocenie zasady równości i niedyskryminacji, ograniczając swoje badanie do brzmienia kryterium zawartego w art. 2 ust. 1 lit. g) decyzji 2014/145/WPZiB, bez analizy, czy w praktyce stosowanie tego kryterium nie świadczy o dyskryminacji. Ponadto, ponieważ Sąd pomylił odpowiedniość środków ograniczających z ich proporcjonalnością sensu stricto (zarzut trzeci), wnoszący odwołanie wskazuje również w zarzucie czwartym, że rozumowanie Sądu dotyczące praw podstawowych wnoszącego odwołanie, w ramach którego odniósł się on do przeprowadzonego przez niego badania proporcjonalności, również narusza prawo.
-